

אלו מציאות פרק שני בבא מציעא

לג.

עין משפט נר מצוה

רובץ. מקרה הוא לו שרובץ תחת משאו בפעם האחת: ולא רבץ. הרגיל בכך: ולא מפורק. והוא כריץ טעניה. ולקמן פריך הכמיז הקס תקיס: יכול מרחוק. והטיל עליו שילך סס: מדה עמו. לאחר שהטעניו שמא יחזור ויפול: גב' מנא הני מינא. דשלו קודס: לא

יהיה כך אביון. ההר מן עניות: כל המקיים בעלמו קד. אף על פי שלא הטילו עליו הכמז יש לנדה ליכנס לפנים משורת הדין ולא לדקק עלי קודס אם לא בהפסד מוכיח ואם תמיד מדקק פורק מעליו עול ג"ח ולדקק וסוף שיטתך לזריות: שלמדו חכמה. סברת טעמי המשנה ולהצין שלא יהו סותרות זו את זו וטעמי איסור והיתר והמיוז והפטור והוא נקרא גמרא: מקרא. מורה נביאים וכתובים: משנה. כמו שיש טעמים ואין טעמן מפורש בהן: כל שרוב

הכממו הימנו. אם מקרא אם משנה אם גמרא: האיר עיניו. שהודיעו טעם משנה אחת שלא יכול להצין: **דאסברין וזהמא ליסטרין.** בסדר שהרות (כלים פ"ג משנה 3 ופ"ה משנה 2) היא שניה ולא הייתי יודע מה כלי הוא ולמתי שהוא כף גדולה שמסקלין זו וזהס הקדירה והקלחת ללדין: **קרע מאניה.** קרע שאין מתאחה כיון תלמיד על הרב: אחד יורד לאמה השחי. משנה היא במסכת תמיד (פרק 2 משנה 1) אלל הכנסים שחריט לפתוח דלתות ההיכל מי שזכה בדישון מונח הפנימי כו' ושני מפתחות צידו אחד יורד לאמת השחי ואחד פותח כיון. אחד מן המפתחות הללו פותח שפפס הפנימי שאלל פתח ההיכל בקרן מזרחית כפזיות של אולם ההיכל כדמתן התם שני שפפסיס היה לו לשער הגדול אחד לפנים ההיכל והאולם ואחד לדרומו ואותו שזדרוס לא נכנס זו אדם מעולם כדמפרש התם ואותו שפפס שזלפון והוא) לפתח שזוית האולם שאלל חמש אמות של כותל ההיכל שזלפון פתח ההיכל ודלת סוצבת זו ואותו מפתח של אותו הפתח יורד לאמת השחי. שפפסיס פתחים קטנים כמתן כיפות קטנות ארכוס כעוזי רוחב הכותל ודלת סוצבת זו פוסט"ר צלעו". אחד יורד לאמת השחי הבא לפתוח זו שחריט (שפפס שזוית האולם) עומד מתחן צמון האולם ומכניס ידו צמור שזכותל עד בית שחי ופוחת: ואחד פוחת כיון. יורד לאמת שזכנס צוה (א) וצא לו לתל אשכ על פני אחת עשרה אמה של אולם וקצת מן ההיכל ופוחת צמפתח שני דלת אחד שמתן התל ההיכל מהר בלא טורח כשאל פתחים ונכנס להיכל לפתוח דלתות ההיכל: כיון. כמו

מה לי רבצין. וא"ת ולישני רובץ צמנס רבץ צמנס דה"ל משני ולא מפורק צמנס אלל צמנס וי"ל דניחא ליה לשנויי דלתי כרבי יוסי הגלילי כדמוכח דלתיא כוטייה: ונב"ל שבה. צמנה שמדה וצפריקה מיירי שירא פן ירבץ דלי צטעניה פשיטא דהא טעניה גופה צמנס וכל שכן מה שמדה:

וזהו ריש. אית דגרסי רוס דשבע ומחלה רוס עולה (א) אלפסיס דהו שיעור מיל דלומכ צפרק שני שעירי (וימא דף 120.) גצי סכות דשעירי המשתלח: **אבדתו** קודמת. וא"ת אבדתו ואבדת רבו וכבוד אביו איזהו קודם אי אבדתו הלל כבוד אביו עדיף למאן דאמר צפ"ק דקדושין (דף 13.) וסל צן ואס כבוד אביו הלל אבדת רבו קודמת כדאמר לעיל"ט אפי"ו וס' וס' אבדתו קודמת דהיא דאביו נהנה מגוף הבהמה חייב לכבדו כגון שחוט לי צממתך אלל הניחה ליאצו ומציא לי לאכול שגס לאצ קשה האצדה אלל שריפה לאכול (א):

ומקדעין זה עץ זה. אף על פי שאינו יודע יתיר לפי שלומדין זה מזה ואס תאמר דלאמרינן צפרק האורג (שבת דף קה:) וס' חייב לקרוע על אדם כשר אפילו לא היה צשעת ילאש נשמה (א) ויש לומר דהכא הוא ריש תנא יומדדה עמו עד פרסה אמר רבה בר בר חנה: ונוטל שכר: **בתני** אבדתו ואבדת אביו אבדתו קודמת אבדתו רבו של רבו קודם אבדת אביו ואבדת רבו של רבו קודמת שאביו הביאו העולם הזה ורבו שלמדו חכמה מביאו לחיי העולם הבא ואביו (א) חכם של אביו קודמת יהיה אביו ורבו נושאין משאוי מניח את של רבו ואחר כך מניח את של אביו יהיה אביו ורבו בבית השבי פודה את רבו ואחר כך פודה את אביו (א) ואם חכם פודה את אביו ואח"כ פודה את רבו: **גב' מנא הני מינא** אמר רב יהודה אמר רב אמר קרא אפס כי לא יהיה בך אביון ישלך קודם לשל כל אדם אמר רב יהודה אמר רב כל המקיים בעצמו כך סוף בא לידי כך: היה אביו ורבו נושאין משאוי וכו': תנו רבנן רבו שאמרו רבו שלמדו חכמה ולא רבו שלמדו מקרא ומשנה דברי ר"מ (א) רבי יהודה אמר רב לכל שרוב חכמתו הימנו רבי יוסי אמר אפילו לא האיר עיניו אלל במשנה אחת זה הוא רבו אמר רבא כגון (א) רב סחורה דאסברין (א) וזהמא ליסטרין שמואל קרע מאניה עליה ההוא מרבנן דאסבריה (א) אחד יורד לאמת השחי ואחד פותח כיון אמר עולא (א) תלמידי חכמים שבבבל עומדין זה מפני זה וקורעין זה על זה יולענין אבדה במקום אביו אינן חוזרין אלל לרבו מוכתק קבעי מנינה רב חסדא מרב הונא תלמיד וצריך לו רבו מאי אמר ליה חסדא חסדא לא צריכנא לך את צריכת לי עד ארבעין שנין איקפדי אהדדי ולא עיילי לגבי הדדי יתיב רב חסדא ארבעין תעניתא משום דחלש דעתיה דרב הונא יתיב רב הונא ארבעין תעניתא משום דחשדיה לרב חסדא איתמר רב יצחק בר יוסף אמר ר' יוחנן הלכה כרבי יהודה רב אחא בר רב הונא אמר רב ששת הלכה כרבי יוסי ומי אמר רבי יוחנן הכי והאמר רבי יוחנן (א) הלכה כסתם משנה ותנן רבו שלמדו חכמה מאי חכמה רוב חכמתו ת"ר העוסקין במקרא מדה ואינה מדה במשנה מדה ונוטלין עליה שכר גמרא אין לך מדה גדולה מזו ולעולם הוי רץ למשנה יותר מן גמרא הא גופא קשיא אמרת בגמרא אין לך מדה גדולה מזו והדר אמרת ולעולם הוי רץ למשנה יותר מן הגמרא אמר רבי יוחנן

אחיסס

לא יהיה בך אביון. לא תבא מיד ליה עניות (עיר ל) סהר בעמקן שלל מנא לדי עניות (סנהדרין 100.) תלמיד וצריך לו רבו. ללמוד ממנו (וחזקין פ"ח.) הלכה כסתם משנה. רבי הוא סידר המשנה וסבארה דברי חסס ואכרי צעניו סתם ולא הוסיף שם אלוהים כדי הוסיף שם אלוהים מפי יתיר ויכלין כלינו נענו מפי המדעיים ויעשו כמותן (ביצה ב.)

לעני רש"י

פושט"ר (פושט"ר) א. דלת קטנה, פתח צדדי.

מוסף רש"י

לא יהיה בך אביון. לא תבא מיד ליה עניות (עיר ל) סהר בעמקן שלל מנא לדי עניות (סנהדרין 100.) תלמיד וצריך לו רבו. ללמוד ממנו (וחזקין פ"ח.) הלכה כסתם משנה. רבי הוא סידר המשנה וסבארה דברי חסס ואכרי צעניו סתם ולא הוסיף שם אלוהים כדי הוסיף שם אלוהים מפי יתיר ויכלין כלינו נענו מפי המדעיים ויעשו כמותן (ביצה ב.)

רבינו חננאל

ת"ר כי תראה יכול מרחוק ת"ל כי תפגע יכול פנימה ממש פניא בפנים ת"ל כי תראה הם כיצד ראה שיש בה פגיעה שיערו חכמים אחד משבעה ומחצה במיל וזהו רים. ומדה קימו עד פרסה גוטל שכרו. ליבא לן פריקה בחנם לדיבא הכל וטעניה שכרו כרובן: **מתני** אבדתו ואבדת אביו וכו' אבדת רבו שלו קודמת. פי' יתיר של אביו ויתיר של רבו וישיב את כך: ת"ר רבו שאמרו רבו שלמדו חכמה ולא רבו שלמדו מקרא ומשנה דברי ר"מ ר' יהודה אמר כל שרוב חכמתו יותר ויסי [אמר] אפי' לא האיר עיניו אלל במשנה אחת זהו רבו. אפי"ו דאמר ר' יוחנן הלכה כר' יהודה בר ששה דהוא ברא אמר הלכה כר' יוסי. ועוד הנה שמואל עשה כמותו וקיע על ההוא מרבנן דאסבריה הא דתנן במסכת תמיד פי' אמר להן הממונה ושני מפתחות אחד יורד אמת השחי ואחד פוחת כיון פירש לו

HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

(א) סנהדרין סד: (ב) לעיל ב סנהדרין סד: ע"ש, (ג) נמשכת כלה מוספתא הויית פ"ב: (ד) ע"ש מוספות מ"ק סה: ד"ה ועל דבן, (ה) ע"ש תוס' סנהדרין מט: ד"ה אמר ומסופות ימותן קו. ד"ה רבא וע"ז יט. ד"ה אמר, (ו) וכלי קודס מ"ב ופ"ה (ז) [מתנד ל:], (ח) שבת מט. ופ"ג, (ט) כס"א: ה"א, (י) רש"י, (יא) ד"ה שלמדו חכמה, (יב) וכלי קודס ד"ה וטע"ל, (יג) הוא אלפסיס חסר חמשה עשר צעירין ערך רוב, (יד) דף 13., (טו) ופ"ה כותב: ד"ה וכן בתנן וצמנס: ד"ה חמאת,

(א) מן מנאלי ביחשלימ בסוף פסקין. (ב) כ"ה גיבסא רבני וזמלסטרינן כתיבה אחת וכו"ה גי' העריך בערך וזמלסטרינן וע"ש עוד גיבסא אחת. (ג) וכן הובא בצמ"ק וכו"ה מתיקין בשורס קפ"ט רבניו ספק כ"י יוסי: